

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

23 april 2007

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Kris Van Dijck, Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche,
mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron –**

**houdende wijziging van artikel 60
van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie,
gecoördineerd op 4 maart 2005,
wat de televisiediensten betreft**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Jo Vermeulen**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere,
Johan Verstreken;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo
Vermeulen;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer
Herman Schueremans;

de heer Jurgen Verstrepen.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter
Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer
André Van Nieuwkerke;

de heer Karlos Callens, mevrouw Patricia Ceysens, de heer
Marnic De Meulemeester.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Loones.

Zie:

1172 (2006-2007)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting van het voorstel van decreet door de heer Kris Van Dijck, eerste indiener	4
II. Algemene bespreking	4
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	7
IV. Eindstemming en wegstemmen van de reflectietermijn	8
Tekst aangenomen door de commissie	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 19 april 2007 het voorstel van decreet houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de televisiediensten betreft.

Het voorstel van decreet werd in dezelfde zitting toegelicht, besproken en goedgekeurd.

I. TOELICHTING VAN HET VOORSTEL VAN DECREET DOOR DE HEER KRIS VAN DIJCK, EERSTE INDIENER

De heer *Kris Van Dijk* verwijst naar de toelichting die bij het voorstel van decreet is opgenomen. Het begrip televisiediensten beantwoordt steeds minder aan de realiteit van het hedendaagse informatie- en medialandschap, en moet dringend worden bijgesteld in afwachting van de algehele herziening van de gecoördineerde mediadecreten.

Het is immers gemeengoed geworden dat individuele burgers eigen video- en audiomateriaal op het internet plaatsen. Deze vallen volgens de letter van de wet onder het begrip ‘televisiediensten’, waardoor ze eigenlijk aan een aantal disproportionele verplichtingen onderworpen zijn, zoals o.a. de kennisgevingsplicht bij aangetekend schrijven, die in de praktijk nauwelijks wordt nageleefd.

Daarom wordt voorgesteld om het concept televisiediensten te beperken tot die particuliere televisieomroepen die zich met andere soorten van audiovisuele diensten tot een algemeen publiek richten, op voorwaarde dat het daarbij gaat om diensten in de zin van de artikelen 49 en 50 van het EG-Verdrag, waarvan het hoofddoel bestaat uit het aanbieden van programma's.

Het betreft economische diensten, waarvoor het verspreiden van bewegende beelden met of zonder geluid het hoofddoel is. Andere soorten van omroepdiensten zoals audio- of videoblogs, krantenwebsites met bewegende beelden of het plaatsen van clips op websites als YouTube of GarageTV zijn vrij.

De spreker wijst erop dat er nog twee amendementen op het voorstel van decreet zullen worden ingediend, maar deze zullen later worden toegelicht.

II. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Carl Decaluwe* wijst erop dat het begrip ‘televisiediensten met aanmeldingsplicht’ wordt beperkt tot particuliere televisieomroepen die zich tot het algemeen publiek richten met andere audiovisuele diensten in de zin van de artikelen 49 en 50 van het EG-verdrag (het moet dus gaan om economische diensten) waarvan het verspreiden van bewegende beelden met of zonder geluid het hoofddoel vormt. Andere omroepdiensten met bewegende beelden worden vrijgesteld.

Uit deze redenering leidt de spreker af dat diensten waarvan de hoofdactiviteit niet het verspreiden van bewegende beelden met of zonder geluid is, vrijgesteld zijn. Hij vraagt bevestiging voor deze stelling. Hij wil weten of een commercieel bedrijf dat geen mediabedrijf is, ook televisiediensten kan aanbieden op het internet of op een ander digitaal platform. Kan een bedrijf als Coca-Cola bijvoorbeeld Coca-Colatelevisie brengen op het internet?

Volgens de spreker is het immers de bedoeling van dit voorstel van decreet dat particulieren, politieke partijen en private instanties niet aan de meldingsplicht hoeven te voldoen. Voor een bedrijf dat commerciële doelstellingen nastreeft, moet de meldingsplicht echter blijven gelden.

De heer *Jurgen Verstrepen* staat volledig achter dit voorstel van decreet. Hij vindt de vraag van de heer Decaluwe echter terecht: hoe worden commerciële en economische hoofdactiviteit precies bepaald? Zelf is hij eigenaar van een vennootschap die zijn inkomsten in de eerste plaats uit mediaproducten haalt. Daarnaast is hij als privépersoon politicus. Als politicus biedt hij mediaproducten aan op een weblog. De mediaproducten die als politicus worden aangeboden, vormen geen economische activiteit. De mediaproducten gemaakt door de vennootschap zijn dat wel omdat het statuut van die vennootschap dat aldus bepaalt. Deze situatie kan gemakkelijk tot een discussie leiden omdat een privépersoon ook in een economische omgeving werkt.

In de toelichting wordt verwezen naar buitenlandse initiatieven als YouTube als voorbeeld van de snelle evolutie. Het is volgens de spreker echter mogelijk dat een commercieel bedrijf, bijvoorbeeld Coca-Cola, een vzw laat oprichten door enkele privépersonen. Die privépersonen kunnen als zogenaamde fan beslissen een Coca-Colakanaal op te richten. De spreker is

daar geen tegenstander van, maar vraagt de indieners wel rekening te houden met het feit dat dit voorstel van decreet dergelijke initiatieven mogelijk maakt.

De heer *Kris Van Dijck* begrijpt het probleem. Deze mogelijkheid bestaat onder de huidige regelgeving ook, maar moet gemeld worden.

De heer *Jurgen Verstrepen* meent dat de decretale beperkingen er alleen toe leiden dat internetradio-omroepen zich in het buitenland vestigen. De Vlaamse Gemeenschap heeft niets te zeggen over YouTube of Google Video. Hij informeert voorts wat dit voorstel van decreet zal wijzigen aan de houding van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) over lopende dossiers. Zal de goedkeuring van dit voorstel van decreet tot amnestie leiden? Hij weet evenwel dat de VRM onafhankelijk optreedt en verwacht daarom geen antwoord op deze vraag binnen deze commissie.

De *voorzitter* zegt dat dit voorstel van decreet zeven dagen na publicatie van toepassing wordt. Wetgeving geldt van zodra ze van kracht is. Het voorstel van decreet werkt niet met terugwerkende kracht.

Minister *Geert Bourgeois* benadrukt dat het lopende dossier waarnaar de heer Verstrepen verwijst, nog een bijkomend aspect bevat. Er is immers ook sprake van uitzending over de ether. Hij spreekt zich echter niet uit over dit dossier omdat de VRM inderdaad in alle onafhankelijkheid over dit dossier moet oordelen.

Vervolgens gaat de minister in op de vraag van de heer Verstrepen in verband met de afbakening van de commerciële activiteiten. De artikelen 49 en 50 van het EG-verdrag omschrijven de economische activiteit. Economische activiteit betekent dat gewoonlijk gewerkt wordt tegen een vergoeding. De vergoeding kan door de kijkers of door een adverteerder betaald worden. Politieke partijen of privépersonen die bewegende beelden plaatsen op een website vallen daar niet onder als ze zich niet laten vergoeden. Volgens de minister is het voorstel van decreet cumulatief: hoofdactiviteit plus economische activiteit zoals bepaald door de artikelen 49 en 50 van het EG-verdrag.

Met de vraag van de heer Decaluwe heeft de minister het moeilijker. Op het eerste gezicht valt een bedrijf als Coca-Cola of Unilever met een particuliere omroep die niet onder een afzonderlijke vennootschap valt, onder deze bepalingen omdat het gaat om

een particuliere televisieomroep waarvan de hoofdactiviteit bestaat uit het aanbieden van programma's. Het is volgens hem niet nodig dat de vennootschap die de particuliere omroep uitbaat een 'televisieomroep uitbaten als hoofdactiviteit' moet hebben. De vennootschap baat immers een particuliere televisieomroep uit waarvan de hoofdactiviteit bestaat uit het aanbieden van programma's.

Coca-Cola kan beslissen het maatschappelijke doel van de vennootschap uit te breiden met het brengen van particuliere televisie. Als die televisieomroep als hoofdactiviteit heeft om programma's aan te bieden, zal het volgens dit voorstel van decreet als televisiedienst beschouwd worden.

De heer *Werner Marginet* zegt dat Vlaams Belang altijd voorstander is geweest van een aanpassing van de mediadecreten in deze zin. Toch wil hij enkele kritische opmerkingen maken bij de totstandkoming van dit voorstel van decreet. Hij vraagt waarom deze aanpassing zo lang op zich heeft laten wachten. Webtelevisie, bewegende internetbeelden en 'podcasting' zijn geen nieuw verschijnsel. Het spanningsveld tussen de mediadecreten en de snel evoluerende technologie is er altijd geweest en zal blijven bestaan. Het is voor de decreetgever niet eenvoudig om alle evoluties bij te benen, maar in dit geval liep het de spuigaten uit omdat nogal wat mensen in overtreding zijn met de vigerende decreten. De spreker haalt de veroordeling aan van een Vlaams Parlements lid. De VRM veroordeelde hem voor uitzendingen op zijn website. Niemand lag daar wakker van. De spreker vermoedt dat de oorzaak daarvan gezocht moet worden in de fractie waartoe het Vlaams Parlements lid toen behoorde.

Nu politici de waarde van het internet voor verkiezingscampagnes hebben ingezien, is de houding veranderd. Webtelevisie is echter in overtreding met de decreten. Met het oog op de verkiezingen heeft de meerderheid dit initiatief genomen. De nakende verkiezingen zijn de aanleiding om dit voorstel van decreet nog snel door het Vlaams Parlement te jagen.

De spreker benadrukt dat de huidige mediadecreten nog niet rond zijn. In antwoord op een vraag van Vlaams Belang heeft minister Bourgeois immers gezegd dat de huidige televisiedecreten inzake televisiediensten en de voorwaarden ervan, op enkele punten voorbijgestreefd zijn. De minister stelde dat hij bij zijn voornemen blijft om de mediadecreten vol-

ledig te herzien. De spreker hoopt dat de decreten snel volledig herzien zullen worden omdat men de realiteit niet meer kan volgen. Hij vraagt de minister welke timing hij voor ogen heeft. Deze wijziging had deel kunnen uitmaken van de algemene herziening. Gezien de nakende verkiezingen, noemt hij dit voorstel van decreet ‘decreetgeving à la tête du client’.

Vlaams Belang is echter tevreden met deze wijziging. De aanleiding ervan en de reden ervoor zijn ondergeschikt. Omdat Vlaams Belang elke verbetering van de mediadecreten toejuicht, zal het dit voorstel van decreet goedkeuren. De spreker kondigt aan dat zijn fractie constructief zal meewerken aan de aangekondigde herziening van de mediadecreten.

De *voorzitter* is het niet eens met de stelling dat dit voorstel van decreet door het Vlaams Parlement gejaagd wordt. Er is immers rechtsonzekerheid. Daarnaast heeft de federale commissie Verkiezingsuitgaven een beslissing genomen over het gebruik van het internet. Deze beslissing is vergelijkbaar met de inhoud van dit voorstel. De toelichting meldt voorts dat de rechtsonzekerheid wordt weggenomen in afwachting van een algehele herziening. Hij merkt ten slotte op dat niemand veroordeeld is voor het gebruik van internet en internettelevisie tijdens verkiezingscampagnes.

De heer *Werner Marginet* meent dat de rechtsonzekerheid er al was vóór de discussie over de verkiezingsuitgaven. Dat een en ander vlak voor de verkiezingen moet worden goedgekeurd, noemt hij extreem toevallig.

Minister *Geert Bourgeois* komt terug op de vraag van de heer Decaluwe. De Europese richtlijn over audiovisuele mediadiensten definieert dit begrip als een dienst in de zin van de artikelen 49 en 50 van het EG-verdrag die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder van mediadiensten en als hoofddoel de levering aan het brede publiek heeft van programma's ter informatie of ontspanning. De minister benadrukt dat het om het hoofddoel van de dienst gaat en niet van de vennootschap.

De minister zegt voorts ten aanzien van de heer Marginet dat het decreet dateert van 7 mei 2004. Volgens de minister kon men op 7 mei 2004 onmogelijk de snelle evolutie van het internet voorzien. Niemand vermoedde op dat moment dat het internet zou evolueren in een snelle en individuele vorm van communicatie. Op dit ogenblik kan men alleen vaststellen dat

het decreet van 7 mei 2004 niet meer voldoet. Economische hoofdactiviteit zoals omschreven in het EG-Verdrag en banden met politici blijven incompatibel. De minister betwijfelt dat Vlaams Belang in 2004 op de huidige evoluties heeft gewezen.

De minister is van oordeel dat de mediadecreten op een aantal punten voorbijgestreefd zijn. Deze vaststelling is geen verwijt aan het adres van de verantwoordelijken voor de huidige decreten. De technologie evolueert immers razendsnel.

De minister wil de mediadecreten in hun totaliteit zeer spoedig herzien, rekening houdend met de evoluties in de buurlanden, de nieuwe EU-richtlijn en een aantal inconsistenties. Dit voorstel van decreet haalt een inconsistentie uit de huidige decreetgeving. Voor wat de timing betreft, verwijst de minister naar de studie die het Interdisciplinair Centrum voor Recht en ICT (ICRI) zal uitvoeren. Deze studie wordt eind augustus opgeleverd. Daarnaast moet ook rekening gehouden worden met de evoluties binnen Europa.

Het is de bedoeling van de herziening dat de nieuwe regels een tijd blijven gelden. In het voorstel van decreet is daarom sprake van ‘andere soorten van diensten’. Het is immers onvoorspelbaar hoe de technologie zal evolueren. De minister neemt afstand van de verklaring van de heer Marginet dat deze aanpassing eerder had moeten worden doorgevoerd.

De heer *Jurgen Verstrepen* gaat niet in op de uitspraken van het toenmalige VCM en de huidige VRM. Het VCM heeft zich gebaseerd op de korte golf. De VRM heeft hieraan elementen toegevoegd. Hij waarschuwt echter voor de interpretatie van het economische aspect. Op dit ogenblik bieden bedrijven aan particulieren die een website hebben, de mogelijkheid geld te verdienen. Ze verdienen een bedrag iedere keer dat van op hun site een link wordt gelegd met de bedrijfssite. Aangezien particulieren dus wel degelijk iets verdienen aan hun site, kan die site als een economische activiteit beschouwd worden.

De spreker vraagt of er een duidelijke definitie is van het woord ‘programma’. Men heeft het immers steeds over clips. Zijn twintig opeenvolgende clips een programma? Baat men een kanaal uit als men dit uitzendt? Een systematiek van programma's is volgens het decreet een programmering. De spreker maakt dezelfde opmerking over ‘podcasts’. Wie zijn podcasts ‘loopt’ in een stream, maakt ‘livestream’ en dus internetradio. Hij vraagt of daar rekening mee

gehouden is bij het opstellen van dit voorstel van decreet. Hij pleit ervoor alle onduidelijkheden te vermijden.

De *minister* citeert artikel 2, 7°, van de gecoördineerde mediadecreten dat bepaalt wat een ‘omroep-programma’ is: het geheel van de programma’s dat door een radio- en/of televisieomroep wordt aangeboden via één kanaal. Artikel 2, 10°, bepaalt dat een ‘programma’ het geheel is van klank- en/of beeldinhouden of andere signalen, in welke vorm ook, dat onder een afzonderlijke titel door een omroep wordt aangeboden. In een decreet kan niet elk afzonderlijk geval beoordeeld worden. Het is aan de VRM om bij de toepassing ervan in alle onafhankelijkheid te oordelen of ‘geloopte podcasts’ een programma vormen.

Het voorbeeld van particulieren die geld ontvangen van bedrijven als van op hun website een verbinding wordt gemaakt met een bedrijfswebsite, is volgens de minister heel bijzonder. Mocht dat nodig zijn, dan zal dit aspect bekeken worden tijdens de algemene herziening van de mediadecreten. De commissie Verkiezingsuitgaven verbiedt deze mogelijkheid. De minister zal het ICRI vragen dit aspect te onderzoeken. Het verhindert volgens hem niet dat dit voorstel van decreet wordt goedgekeurd. Het bewijst evenmin dat dit voorstel van decreet ondoordacht is.

De heer *Jurgen Verstrepen* wijst erop dat de definitie van programma en programmering belangrijk zijn. Vandaag volstaat 1000 euro om een digitale camera te kopen waarmee kwaliteitsvolle beelden gemaakt kunnen worden. Op het net worden pakketten aangeboden met een achtergrond en een programma om beelden te monteren en een generiek te maken. Men kan een programma maken in de huiskamer. Tien tot vijftien jaar geleden kostte een goede televisiecamera 12.500 euro.

De spreker beaamt dat in een decreet onmogelijk duidelijk bepaald kan worden wat een programma precies is, maar benadrukt dat het heel belangrijk is dat nagedacht wordt over het begrip programma.

De heer *Bart Caron* merkt op dat de regelgeving uitging van een schaarste. Er waren weinig mogelijkheden om radio of televisie te maken gezien de beperkte bandbreedte. Door de technologische evoluties is er geen sprake meer van schaarste. De mogelijkheden om televisie te maken zijn enorm toegenomen. De spreker vindt het logisch dat de evolutie gevolgd wordt. Als een goed niet meer schaars is, zijn de regels om deze schaarse goederen toegankelijk te maken niet langer nodig. Creativiteit in het bereiken

van klanten, kiezers enzovoort moet alle kansen krijgen. De spreker benadrukt evenwel het belang van deontologie en ethiek.

Minister *Geert Bourgeois* antwoordt dat iedereen die een particuliere televisieomroep uitbaat als economische hoofdactiviteit, aan de meldingsplicht moet voldoen, ook al is er geen sprake meer van schaarste.

De heer *Werner Marginet* stelt voor om een en ander rustig te bekijken en de stemming uit te stellen. Hij wijst in dat verband naar de onduidelijkheden die minister Bourgeois en de heer Verstrepen hebben aangehaald.

De heer *Carl Decaluwe* wijst de heer Marginet erop dat het precies de bedoeling is van een commissiebespreking om vragen te stellen en mogelijke problemen te onderzoeken. Hij is het eens met de minister dat dit voorstel van decreet goed is, maar het zal aangepast moeten worden aan de technologische evoluties.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Amendering van het opschrift

Een amendement nr. 1 voorgesteld door de heren Kris Van Dijk, Carl Decaluwe en Dany Vandenbossche, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Bart Caron strekt ertoe het opschrift van het voorstel van decreet te vervangen door wat volgt:

“VOORSTEL VAN DECREET

houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft”.

De indieners stellen dat de radiodiensten in het leven werden geroepen bij het decreet van 7 mei 2004. Ze omvatten onder meer de internetradio's. Er werd aan de radiodiensten noch een erkenning, noch een zendvergunning opgelegd. Voor radiodiensten bestaat er enkel een kennisgevingsverplichting. Verder moeten radiodiensten voldoen aan de voorwaarden van artikel 54 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie. Zij moeten o.m. worden opgericht in de vorm van een rechtspersoon.

Vandaag is het medialandschap sterk geëvolueerd. Het aanbieden van audiomateriaal door individuele burgers op het internet is gemeengoed geworden. De voorwaarden van artikel 54 zijn voor veel van deze

initiatieven buiten proportie, en de kennisgevingsplicht wordt niet nageleefd aangezien ze onbekend is.

Daarom wordt het concept van radiodiensten voortaan beperkt tot die particuliere radio-omroepen die als hoofdactiviteit hebben zich met andere soorten van diensten in de zin van artikelen 49 en 50 van het EG-Verdrag, inzonderheid via het internet, te richten tot het algemeen publiek.

Voor de duidelijkheid wordt uitdrukkelijk vermeld dat andere soorten van radio-omroepen, zoals private podcasts (die geen economisch karakter hebben), vrijgesteld zijn van de kennisgevingsplicht.

In functie van deze wijzigingen wordt de titel van het voorstel van decreet aangepast.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 8 stemmen.

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 8 stemmen.

Artikel 1bis (nieuw)

Een amendement nr. 2 van dezelfde indieners strekt ertoe een artikel 1bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“Artikel 1bis

In artikel 31 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste zin vervangen door wat volgt:

“Particuliere radio-omroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het algemene publiek of een deel ervan, of die hun programma's uitsluitend doorgeven via het internet, zijn hierna radiodiensten te noemen op voorwaarde dat zij diensten aanbieden als bedoeld in de artikelen 49 en 50 van het EG-Verdrag en hun hoofdactiviteit bestaat uit het aanbieden van deze diensten.”;

2° een §5 toevoegen, die luidt als volgt:

“§5. Andere soorten van radio-omroepen die niet aan de voorwaarden van §4 voldoen en die evenmin ressorteren onder één van de categorieën, vermeld in §2, zijn niet aan de aanmeldingsplicht onderworpen.”.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 1.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 8 stemmen.

Artikel 2 (vernummerd artikel 3)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 8 stemmen.

IV. EINDSTEMMING EN WEGSTEMMEN VAN DE REFLECTIETERMIJN

Het geamendeerde voorstel van decreet houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft, wordt unaniem aangenomen met 8 stemmen.

Door de commissie wordt met 8 stemmen unaniem beslist dat er geen reflectietijd en geen reflectienota's zullen zijn, zoals bedoeld in artikel 56 van het Reglement van het Vlaams Parlement.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jo VERMEULEN

Dany VANDENBOSSCHE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Vorstel van decreet**

houdende wijziging van artikelen 31 en 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de radiodiensten en de televisiediensten betreft

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 31 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste zin vervangen door wat volgt:

“Particuliere radio-omroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het algemene publiek of een deel ervan, of die hun programma’s uitsluitend doorgeven via het internet, zijn hierna radiodiensten te noemen op voorwaarde dat zij diensten aanbieden als bedoeld in de artikelen 49 en 50 van het EG-Verdrag en hun hoofdactiviteit bestaat uit het aanbieden van deze diensten.”;

2° een §5 toevoegen, die luidt als volgt:

“§5. Andere soorten van radio-omroepen die niet aan de voorwaarden van §4 voldoen en die evenmin ressorteren onder één van de categorieën, vermeld in §2, zijn niet aan de aanmeldingsplicht onderworpen.”.

Artikel 3

In artikel 60 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, gewijzigd bij het decreet van 16 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste zin vervangen door wat volgt:

“Particuliere televisieomroepen die zich met andere soorten van diensten richten tot het

publiek of een deel ervan, waarvan de diensten tevens diensten vormen als bedoeld in de artikelen 49 en 50 van het EG-verdrag en waarvan de hoofdactiviteit bestaat uit het aanbieden van programma’s, zijn hierna televisiediensten te noemen.”;

2° na het eerste lid, dat §1 wordt, een §2 toevoegen, die luidt als volgt:

“§2. Andere soorten van televisieomroepen die niet aan deze voorwaarden voldoen en die evenmin ressorteren onder één van de categorieën, vermeld in artikel 58 van deze decreten, zijn niet aan de aanmeldingsplicht onderworpen.”.